

λαμπικάρω

λαμπικάρω, ρ. [<βενετ. lambicar], λαμπικάρω. **1.** Ξαναβρίσκω τη διαύγεια του μυαλού μου: «αν δε λαμπικάρω πρώτα, δεν πρόκειται να προβώ σε καμιά ενέργεια». **2.** Ξεκαθαρίζω, διευκρινίζω: «αν δε λαμπικάρει το ζήτημα, δεν μπορώ να εκφέρω γνώμη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας